

fylde de almindelige betingelser i konkurslovens § 197 for at opnå gældssanering, jf. pkt. 4.1 ovenfor.

Det fremgår af betænkning nr. 957/1982, side 166, at selv om gældssaneringsudvalget antog, at *reglerne om gældssanering i konkurs* ville få større praktisk betydning end reglerne om tvangsakkord i konkurs, fandt udvalget ikke, at der var behov for detaljerede regler om gældssanering i konkurs. Konkursloven indeholder en række detailregler om fremgangsmåden ved behandlingen af sager om gældssanering i konkurs, idet der dog i vidt omfang henvises til reglerne om gældssanering uden for konkurs.

Kendelse om gældssanering i konkurs kan tidligst afsiges i forbindelse med boets slutning efter § 143, dvs. når boet sluttes, fordi der ikke er midler til andet end dækning af omkostningerne til bobehandlingen, eller i forbindelse med skifterettens stadfæstelse af udkast til regnskab eller udlodning, jf. § 151, jf. § 232, stk. 1. I øvrigt træffer skifteretten bestemmelse om, i hvilket omfang gældssanerings sagen skal afvente boets slutning.

Kendelse om gældssanering i konkurs omfatter de fordringer, der er stiftet inden konkursdekrets afsigelse. Når særlige forhold taler derfor, kan skifteretten bestemme, at kendelsen kun skal omfatte de fordringer, der er stiftet inden et af skifteretten fastsat tidligere tidspunkt.

Gældssaneringsudvalget fremhævede i betænkning nr. 957/1982, side 102 f., at en forholdsvis stor del af det samlede antal gældssanerings sager, og navnlig de »tungeste«, måtte forventes at blive behandlet efter reglerne om gældssanering i konkurs. Konkursrådet anfører, at det i praksis har vist sig, at begæringer om gældssanering i konkurs kun udgør en ganske lille del af det samlede antal gældssanerings sager. Det praktiske anvendelsesområde efter de gældende regler for sanering af gæld, som stammer fra erhvervs mæssig virksomhed, har været relativt snævert. Reglerne har i hovedsagen været anvendt til nedskrivning af erhvervs gæld, hvor skyldnerens virksomhed er afviklet, og hvor skyldneren er overgået til at være lønmodtager.

Gældssaneringsudvalgets antagelse om, at navnlig de »tungeste« sager måtte forventes at blive behandlet efter reglerne om gældssanering i konkurs, og hermed formentlig også en antagelse om et vist sagsantal, har efter Konkursrådets oplysninger vist sig ikke at holde stik i praksis.

Konkursrådet bemærker, at man ikke har grundlag for at udtale sig om den præcise baggrund herfor, men peger bl.a. på et forholdsvis lille antal personlige kon-

kurser og dermed en forholdsvis lille gruppe skyldnere, hvor der overhovedet kan opstå spørgsmål om gældssanering i konkurs (kun fysiske personer kan få gældssanering). Hertil kommer, at visse af de elementer, der indgår i vurderingen af skyldnerens betalings evne, herunder navnlig kravet om, at skyldneren skal føre bevis for at være håbløst forgældet, og at skyldnerens økonomiske forhold i øvrigt skal være afklarede, jf. ovenfor, er faktorer, der efter Konkursrådets opfattelse i praksis kan hindre gældssanering i konkurs.

Der henvises til betænkningen side 343 ff.

4.10.3. Lovforslagets udformning

4.10.3.1. Generelle overvejelser om gældssanering for erhvervsdrivende/iværksættere

4.10.3.1.1. Afgrænsning af iværksættergruppen

Konkursrådet har under arbejdet med tillægskommissoriet i første række overvejet, om det er muligt at afgrænse gruppen af iværksættere fra øvrige erhvervsdrivende. En sådan afgrænsning skulle på baggrund af tillægskommissoriets ordlyd foretages med henblik på at adskille gruppen af konkursramte erhvervsdrivende, der ønsker at påbegynde ny erhvervs virksomhed efter sammenbruddet af den pågældendes (første) erhvervs virksomhed, og konkursramte erhvervsdrivende, der ikke ønsker dette, men f.eks. ønsker at overgå til lønarbejde.

En sådan afgrænsning af gruppen af iværksættere vil efter Konkursrådets opfattelse imidlertid ikke være hensigtsmæssig i praksis, da oplysningerne om den pågældendes fremadrettede erhvervsaktiviteter i vidt omfang alene vil komme til at bero på vedkommendes eget udsagn herom. Efter Konkursrådets opfattelse er det ikke muligt at fastsætte tilstrækkeligt klare og praktisk anvendelige objektive kriterier, der adskiller gruppen af iværksættere (forstået som dem, der vil starte igen) fra andre erhvervsdrivende.

En afgrænsning af den gruppe, der vil skulle omfattes af særlige regler om gældssanering som omtalt i tillægskommissoriet, kan efter Konkursrådets opfattelse mere hensigtsmæssigt foretages på grundlag af gældens karakter, således at der lægges vægt på, om gælden hidrører fra en erhvervs virksomheds sammenbrud. Det afgørende kriterium for adgangen til et særligt regelsæt om gældssanering for erhvervsdrivende skyldnere bør således efter Konkursrådets opfattelse være, om gælden i hovedsagen kan karakteriseres som erhvervs mæssig.

Der henvises til betænkningen side 372 f.